

גכ'יונו שכל

בן מכלך

אייר תשפ"ג

גליון י"ב

תבנהו מהרה

היסודות נחפרו השלד
עומד על מקומו והבית
הגדול כמעט ונחנך

גלריה נרחבת אודות
בניין בית מדרשו של
מרן רבנו ראש הישיבה
שליט"א

הבית הגדול והקדוש
| עמ' 10 |

שאול בחיר ה'

שיחה מרוממת עם הגאון
הרב דוד גדעון מאזוז
שליט"א | עמ' 12

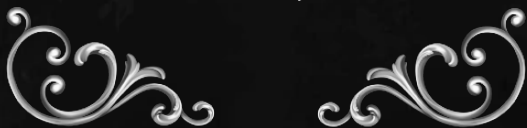
האיש משה

קטעי הוד וזכרון ממורנו
הגאון הרב משה חורב
זצ"ל | עמ' 13

מדור חדש

יצחק ירנן

מאת מו"ר הגאון הגדול
הרב יצחק ברדא שליט"א
| עמ' 9

דבר מלכות

יו"ר האיגוד הרב יהודיע שלמה כהן

ביתו של מצביא

ספק אם כתונים של שנות המאה הקודמת, בשעה שהגה אביד הרועים מרן בעל איש מצליח זיע"א את הרעיון להקים בית גדול לה' ולתורתו, בית שינחיל את דרכו ומורשתו לדורות, חשב כי עשרות שנים בודדות לאחר נטיעת הגרעין הקטן בן ארבעה תלמידים בלבד, יהפוך הוא לאילנה רבכרא רב פארות. רבנו אולי לא דמיין באיזו מהירות תתרומם המהפכה, אבל ללא ספק לכך שאף וקיווה ברוחו הגדולה והכבירה.

כנגד כל הסיכויים, חפץ שמיים עלה בידו וכיד בניו מרנן שליט"א, כעץ השתול על פלגי דמעות קודש, עולה ופורח ללא הפוגה עולם התורה הספרדי שמייסודו. עולם של תורה ועמלה ללא הפסקה, עולם של גידול מנחילי התורה ומרכיביה, עולם של הפצת יהדות מקצה תבל ועד קצהו. גנים ומעונות, בתי ספר ותלמודי תורה, ישיבות וסמינרים, כוללי יום ולילה, ארגוני עזרה וחסד, בתי הוראה ומכוני הו"ל, שיעורי תורה בכל אתר ואתר, והיד עוד נטויה.

.....

מלשכת הגזית אשר בבית מדרשו הגדול, כקברניט בספינתו כמצביא בצבאו, ניצב גאון ישראל מרן רבנו הגדול ראש הישיבה שליט"א ומנווט בידי האמונות את ספינת הדגל בעולם היהודי.

שם, כפתח ההיכל המקודש, ממתניגים דרך קבע המוני בית ישראל הבאים אל גדול הדוד על מנת לפשוט את ספקותיהם בדעתה של תורה. מפשוטי העם ועד שועי ארץ, שרים ונושאי משרות בכירות, ראשי ישיבות ורבני ערים, העולים אל הקודש בכדי לכוד להם את הדרך הישירה בה ילכו.

.....

כעת, עת בניין בית מדרשו של מרן רבנו הגדול שליט"א, זה הזמן והמקום להביט אל מעבר לקרשי המשכן, מעבר לגדרות והברזלים, ולהשקיף אל אופק העתיד.

בגלדייה מיוחדת הבאנו לפניכם תיעודי קודש מבניית המרכז הגדול, ובעז"ה בגיליון הקרוב נגיש בפניכם את הכתבה המלאה.

בברכת התורה

יחינו אמן כן

בסייעתא דשמיא

גליונו של בן מלך

גליון י"ב – אייר תשפ"ג

.....

יו"ל ע"י

איגוד בני הישיבות
'גליונו של מלך'
יו"ר האיגוד והמערכת
הרב יהודיע שלמה כהן
קרדיט תמונות
ארכיון האיגוד
'בחצר הקודש'
באדיבות המצלמים
מזכיר האיגוד
הרב משה א.
לפניות לאיגוד
'שופרו של מלך'

077-3220743

הו"ל הפקת דפוס והפצה

אידישע קאפ

© כל הזכויות שמורות

לאיגוד בני הישיבות

ולעורכי המדורים

הגיליון יו"ל בחסות

בלעדי!

הוצאה לאור גם

מכתב ספרדי

(חצי קולמוס)

אידישע קאפ

053-3189546

קריאת קודש מאת מרנז ורבנז שליט"א

עַת צְרָה הִיא לִיעֶקֶב וּמִמֶּנָּה יוֹשִׁיעַ

עקב המצב הקשה בארץ הקודש, אשר משנאינו נשאו ראש ואמרו לכו ונכחידם מגוי רח"ל, ולאור האסונות הקשים, והחולים המרובים.

אין כוחנו אלא בפינו, ומחובתינו לזעוק ולהריע לפני אבינו שבשמיים שיבטל כל הגזירות מעל עמו ישראל, אשר על כן נועצנו יחד, לבקש מכל אחינו בני ישראל

- להוסיף בתפילת שחרית בכל יום תפילת אבינו מלכנו
- ולאחר התפילה תהילים
- פרק קנא - אשא עיני
- ופרק קל - ממעמקים קראתיך

עד שהשם יתברך יסיר חרון אפו וישלח לנו הגואל במהרה בימינו

וע"ז באנו על החתום

הנאון הרב **מאיר מזוז** שליט"א
ראש ישיבת כסא רחמים

הנאון הרב **יהודה כהן** שליט"א
ראש ישיבת יקירי ירושלים

הנאון המסוקל הרב **בניהו י. שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת נהר שלום

הנאון הרב **משה צדקה** שליט"א
ראש ישיבת פורת יוסף גאולה

הנאון הרב **ברוך שרגא** שליט"א
ראב"ד ירושלים ורב הגבעה הצרפתית

הנאון הרב **שלמה משה עמאר** שליט"א
הראשון לציון ורבה של ירושלים

הנאון הרב **ראובן אלבז** שליט"א
ראש ישיבת אור החיים

הנאון המסוקל הרב **דוד בצרי** שליט"א
ראש ישיבת השלום

ה' יקבל תפילתנו ברצון וברחמים

אור המאיר

גאון ישראל מרן ראש הישיבה רבנו מאיר מאוזוז שליט"א

פניני הוד

בענין המזבח, מקום המזבח. המכתב עבר דרכי, השבוע מסרתי לרבי אלדן. כתב לו: סליחה שלא עניתי לך על כל הדברים, כי לא היה לי זמן. אבל הנה בדבר זה תשובתי כך וכך, בדבר זה - אתה צודק. למה קשה למצוא אנשים שיגידו "אתה צודק"? שתגידו "אתה צודק" יקרה לכם משהו? כמה עולה "אתה צודק" בנימטריא? 606, עם 7 האותיות עולה תרי"ג. מי שמודה על האמת כאילו קיים כל התרי"ג מצות, כי התורה אמת. אדם שאומר: לא, אני תמיד צודק. הוא אפס אפסים, הוא לא שווה פרוטה אחת. אדם שמתעקש על דעתו, הוא דומה לבהמה, לא שווה יותר. מה אתה מתעקש? היום אתה כאן ומחר אתה... איזה תכונות רעות אלה, איזה תכונות משונות אלה. אתה חושב שאם תגיד "אתה צודק" נפלת ממדרגתך? לא, מדרגתך למעלה למעלה. אנו לא שוים עפר רגליו של הרמב"ם, שאומר "טעיתי ותקנו בספריכם, ואל תאמרו מי יבוא אחר המלך, אלא אני מרשה לכם ויאמר המלך יבוא" ככה הוא כותב בנעימות המליצה שלו. (ט"ז חשוון תשע"ו).

ה. לאמה"ג היה תלמיד ששמו דוד קמחי, היה לו שכל טוב. ואחר שנסגרה ישיבת 'חברת התלמוד' היה בא לאמה"ג לבית אחר סעודת שבת, ואמה"ג היה לומד איתו בשעה שנשען על הכרית. אח"כ הלך ללמוד בישיבה בלונדון (דמסנייט) ע"ש 'מונטפיורי', וב"ה נשאר בסדר. יום אחד הגיע לשיעור של הרב שלנו, אמר: אה, זה הבן של הרב פלוני (איש מצליח), "ושמעו הולך בכל הארצות" (ע"פ הפסוק אסתר ט', ד). אני חשבתי שמתכוון על אמה"ג, אך אח"כ אמרו לי שהתכוון עלי. אבל אז הייתי ממש ילד כבן עשר שנים. מה שמעו הולך בכל הארצות? הוא שמע שאמה"ג אינו רוצה שנלמד צרפתית, שאל: ומה יעשה עם הגמרא ששמואל אמר נהירין לי שבילי דשמיא כשבילי נהרדעא (ברכות דף ג"ח ע"ב)? מה זה "מה יעשה עם שמואל"? שבילי דשמיא גם אני יודע, אבל צרפתית, לא. שאל עוד: ומה יעשה עם מה שאמרו חכמים (ויקרא רבה פ"א ס"טו) תלמיד חכם שאין בו דעה נבלה טובה הימנו? הרב ענה לו: שהכוונה שאין לו שכל, אבל מי שאינו יודע צרפתית נקרא שאין בו דעה? (ו' אלול תש"פ)

ו. אנחנו הולכים אחרי היושר, אחרי האמת, אחרי מרן, אחרי הדבר שמסתבר. "הלא אוזן מלים תבחן" (איוב י"ב, י"א) ר"ת אמת. (דרשה ביש"ג י"ב תמוז תשע"ז)

ז. כבודו של האדם לא שיעמוד על דעתו, להיפך זה הביון שלו החרפה שלו.... לעשות סנגוריא לרבני עצמו? לא! (דרשה ביש"ג י"ב תמוז תשע"ו)

א. המשנה של כמה תהא הסלע חסירה ולא יהיה בה אונאה. (ב"מ דף ג"א ע"ב) כאן החליפו את הרבנים שלימדו אותנו. רבי אליהו גז ז"ל, התחלף ובמקומו הביאו לנו את רבי פראג'י וזאן. ולפני שבא, בא הגזבר של בית הספר 'אור תורה' ואמר לנו: הרב (הקודם) שלכם נכנס לדיינות, עכשיו מביאים רב אחר "שככל לכבו ובכל נפשו ובכל מאוודו ילמד אתכם". ובאמת ככה היה, במסירות נפש. היה שונה מרבי אליהו גז. רבי אליהו גז היה כועס על מי שלא הבין, היו רועדים ממנו. בהפסקה היו אומרים: תראה מה הוא כועס עלינו. וגם היו אומרים "אין כמוהו". מפני שמתי שהרב מוסר את עצמו על התלמידים, אזהבים אותו שבעתיים. ואילו רבי פראג'י היה מתנהג בחמלה. אע"פ שהיה יודע לרבר בתקיפות, אח"כ כשנעשה הרב הראשי לתונס, היה מוכר בשך אחד שתפסו עליו שהוא לא בסדר, שמוכר בשך לא כשר. אז הורידו לו את הכשרות. היה לו קרובים שהתאסלמו לא יודע איך, הלך דרכם לשר של תונס הערבי אמר לו: תראה אסרו עלי למכור בשך כשר, אמר לו: טוב, תקרא את הרב הראשי הרב פראג'י וזאן, הרב פראג'י וזאן בא ובידו שני ספרים, שלחן ערוך 'יורה דעה' וספר החוקים של תונס, אמר לו השר: מה זה הספר הזה? אמר לו: כאן כתוב שליהודי אסור לאכול בשך, אם אין לו השגחה כמו שצריך. אמר לו: אבל כאן בספר החוקים כתוב אחרת. אמר לו: כאשר אני ילמד ספר החוקים ואתה תלמד ש"ע יו"ד, נוכל להסתדר, עכשיו אתה לא מבין כאן ואני לא מבין כאן, נשאר את המצב כמו שהוא. א"ל: טוב בסדר, גמרנו [ראה בספר 'אחרון הגאונים בתונסיה' ח"ג עמ' 94]. ידעו לשכנע. (ה' שבט תשפ"א)

ב. גיע הזמן שבני אדם ידעו ללמוד את העיון, כמו שאתה מבין שזו זכוכית וזו מפה וזה שולחן. מי שלא יודע עיון בצורה כזאת שלא ילמד. כתב המהר"ל מפראג אלה שעושים פלפול פלפול, כשביל לחדד את השכל, שילמדו שחמט... תלמדו יושר! תלמדו אמת, תלמדו להודות על האמת. אל תעשה סוכי "סכתא רעמה וסכתא" אל תהיה צודק, תהיה ישר, תהיה אמיתי. זה מה שצריך ללמוד בישיבה. (כ"ד אדר תשע"ח)

ג. תלמדו להיות ישרים, יש לכם קושיא על חכם גדול, תכתבו אותה, אבל בעדינות! שלא יבואו ויגידו שאנחנו מלמדים את התלמידים לחלוק... לא, אנחנו לא מחנכים לחלוק. אלא מחנכים אותם לעיין את האמת, מחנכים אותם להודות על האמת, מחנכים אותם להיות בטל ומבוטל מפני נרגיר אחד של אמת. ככה צריך להיות. (כ"ג חשוון תשע"ו).

ד. רבי אלדן כהן התווכח עם חכם אשכנזי (ממכון המקדש)

שמע שלמה

אור העולם מרן הראשון לציון רבנו שלמה משה עמאר שליט"א

זמן קיץ

להתחדש ולהתרענן

ימים אלו, ימי ספירת העומר דורשים התעוררות גדולה. תכף מראש חודש אייר מתחיל זמן קיץ בכל הישיבות והכוללים, הקיץ זה זמן שצריך לנצל, ישב כל איש בביתו ויחליט החלטות בקולמוסין ופתקא, יקבל על עצמו קבלות אמיתיות. אנו עובדי ה', אנו רוצים לעמוד בתורה, להתייגע בה ולהבין אותה.

חודש ניסן עבר בקדושה ובטהרה, כולו מלא מצוות בהכנות לפסח ולמצות. עכשיו יצר הרע מכניס באדם מחשבות של 'מספיק, עבדת קשה, תיקח קצת מנוחה, תרחם על עצמך'. אנו צריכים לעמוד כנגדו בכל תוקף, להרחיק את הפילות ולימוד תורה, להתחדש ולהתרענן בעבודת ובידיעת ה'.

אך יש בקיץ הרבה הפרעות, החום מפריע והזיעה מפריעה, יש שמתחילים בכל מיני הפסקות, עוד לא התחיל הזמן וכבר מגיע ל"ג בעומר. והתורה צריכה רצף, התורה צריכה עקביות, התורה צריכה התאמצות בחום ובקוד ובכל דבר ועניין.

צניעות וקדושה

היצר הרע של הימים האלה קשה ביותר, יש כמה וכמה חבלות רוחניות מסוגים וגוונים שונים המזיקות לאדם ומורידות אותו ממדרגתו, צריך לשים לב להיות זהירים. בגלל החום יש פגיעה חמורה בענייני הצניעות, יש כאלה שיצר הרע משחק בהם עד כדי כך שמקלקלים את לבושים. הם חושבים שזו חכמה, אך אין זו דרך ארץ, כך מורידים את כבוד האשה, אין דבר זול ומזלזל ככבוד של האשה כמו הפריצות. אנשים לא מבינים מה שהם עושים, מרכים בהבלים ומכשולים.

ישמור האדם על עיניו, "עוצם עיניו מראות ברע", צריך להתפלל לה' שיעזרונו בזה, אנו צריכים להיות חזקים ולהלחם על קדושת העיניים. רבי מאיר אביחיציירא בנו של בבא-סאלי ע"ה היה אומר על הפסוק "איה הקדשה היא בעיניכם", שהקדושה תלויה בעיניים של האדם. אך יצר הרע אומר לאדם כל מיני טענות של הבל, 'זה לא איסור', 'זה לא כתוב'. בתורה כתוב במפורש 'ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם', אך היצר משנה את הכתוב בתורה כראות עיניו. לא מדובר כאן בדברי מוסר, אלו הלכות פסוקות וברורות.

אבות המוסר

תיקנו לנו רבותינו לומר פרקי אבות בשבתות שבין פסח

לשבעות, יש שנהגו גם לקרוא את ספר משלי בימים האלה. זאת משום שאלו הספרים הם אבות המוסר, מה שקוראים בשבת בבית הכנסת זה טוב וחשוב, אך החכם ישים את עיניו ולבו על כך, יחזור וילמד עם בניו, ישב ויעמיק עם עצמו, יחזור על הדברים ויעיין במפרשים, יש פירוש של הרמב"ם ורבי יונה גירונדי, ויש עוד פירושים לאין קץ וגבול. אלה גדולי הדורות, 'פרקי אבות', מכלל דאיכא תולדות, כל המוסרים הם תולדות מהאבות האלה.

צריך להשקיע בלימוד הזה, זה הזמן עכשיו שהאדם יחזק את עצמו. התורה לא באה מאליה, צריך עמל גדול. דברי תורה צריכים חיזוק, המשניות האלה וההתבוננות בהם זה מה שמביא את החיזוק. ועל ידי התורה הזאת של הימים האלה האדם עובר אותם טוב. הקב"ה מעביר ראשון ראשון, רואה את מי שלומד ויגע בתורה, מחזיק בידו ומעבירו מעל כל דבר, מצילו מן היצר ומחזקו בתורה. אנו צריכים לשים את לבנו רק לתורה, לא להתעסק ולהתעמק בענייני הפוליטיקה למיניהם. לנו יש את התורה של הקב"ה, אין לנו זמן לשטויות.

תורה בכל מצב

גם כשהאדם עסוק בענייני פרנסתו ישים לב על התורה, כבר אמרו רבותינו "הוי ממעט בעסק ועסוק בתורה". בימים האלה צריך יותר למעט בעסק, לחזק יותר ויותר את הקביעות בתורה, כי בימים האלה צריך יותר רחמים, ורחמים באים על ידי התורה. כשהקב"ה רואה שאנו לומדים תורה, ייגעים בה ועמלים עליה, כך גם הוא שמח בנו ומשגיח עלינו.

צריך להתחזק בתורה בכל זמן ובכל מצב, לפעמים החום של הקיץ מתיש וצריך להתגבר על כך. פעם בשביל להצליח להתפלל וללמוד בקיץ היה צריך לנופף במניפות כנגד היתושים והזבובים, והיו נוטפים מזיעה עד שהמציאו את המאוורר. היום כבר יש מזגנים ורשתות בחלונות והעיריות עושות הרבה, אין היום יתושים וזבובים כמו שהיה פעם. אנו צריכים לקחת מזה מוסר גדול, פעם שלא היה להם את מה שיש לנו היום למדו תורה בכל מצב, אנו שיש לנו כך על אחת כמה וכמה. לימוד התורה לא תלוי בשום מצב.

גם כתפילה צריך חיזוק, כל אחד מתפלל על עצמו ועל בני ביתו, אך גם על הכלל צריך להתפלל, אנו נמצאים במצבים לא פשוטים. צריך לעודד רחמים על עם ישראל, להתפלל על הכלל בגשמיות וברוחניות וה' יתברך יעזורנו.

חזק ויאמץ ליבך

מורנו הגאון הגדול הרב צמח מאזוז שליט"א

יראת שמים

קדוש וטהור כזה. אבל סוף סוף יש כאן משהו, עד כדי כך שפסק שמוותר להביא אותו על ידי גוי בשבת.

הרב יודע מה זה עולם הבא, הוא יודע מה העונש אצל הקב"ה. אין פרוטקציה בגלל שאתה אדם גדול, אין דבר כזה. היות שמרן יודע את זה, אמר אני עוד חי ונרשם, וחשש שלא יישאר חי עד מוצאי שבת, לכן אמר תביאו עכשיו בשבת, כי לרב זה היה בגדר פיקוח נפש.

אף בשרי ישכון לבטח

אני עוד זוכר שהייתי ילד בן שש עשרה, היה איזה איש אחד שהיה מדבר בחזרה ובקריאת ס"ת, ובלי כוונה ח"ו לפגוע בו, גערתי בו ואמרתי לו: שתוק! והוא שתק. אבל לאחר שיצאתי מבית הכנסת, אמרתי אולי יש בכך משום מלבין פני חברו ברבים, הוא אמנם לא בסדר, אבל אני אפסיד את העולם הבא שלי?!

חיכיתי לשבת הבאה, וכאשר הוא עלה לקרוא כהן השארתי ספר תורה סגור, ואמרתי לו בציבור אני מבקש ממך מחילה על מה שאמרתי לך, וסלח לי, ואז פתחתי וקראתי בספר תורה. הייתי יכול לבקש ממנו במשך השבוע ביני לבינו, אבל איני חושב שה' יקבל את זה בצורה נכונה, כי פגעתו בו בציבור וצריך לבקש ממנו מחילה בציבור, לכן חיכיתי עד לשבת הבאה. הוא היה כמעט הכהן הקבוע והייתי בטוח שיעלה לתורה, וכך אני "אף בשרי ישכון לבטח" (תהלים ט"ז, ח).

הרב פלא יועץ מבין מה זה עולם הבא, והוא כותב לנו מה זה עונש עולם הבא, אומר "אם יהיו לאדם יסודין בחייו אינם כטיפה מן הים כנגד צער יום המיתה, שקשה יותר מכל יסודי איוב, וכל הצער הזה אינו כטיפה מן הים כנגד ייסודי עולם הבא".

איך אדם יכול להרשות לעצמו לעשות דבר נגד רצון ה', איך אפשר?! אדם צריך להיות רועד כאשר יצר הרע מפתה אותו ללכת נגד רצון ה'.

"ועיקר גדול בכל דבר שבקדושה היא ההשתדלות והשקידה" – אדם צריך להשתדל להגיע להיות ירא ה', החשוב כל הזמן שה' מולו וישקוד על הספרים.

מי שאוהב את עצמו יהיה כמו שרוד המלך אומר "אף בשרי ישכון לבטח" (תהלים ט"ז, ט), "חפש את העצות לברוח מכל דבר אסור, ומי שישתדל בודאי תהיה לו סיעתא דשמיא.

וכי יראת שמים מילתא זוטרתא היא?

יראת שמים זה היסוד הגדול, והפלא יועץ מביא את לשון הגמ' בכרכות (ל"ג ע"ב) "יראה לאו מילתא זוטרתא היא". בפסוק נאמר "ועתה ישראל מה ה' שואל מעמך כי אם ליראה" (דברים י', י"ב), והגמ' שואלת וכי יראת שמים מילתא זוטרתא היא? וכי יראת שמים זה דבר קטן? זה כמו שנבקש מאדם תרומה, ונגיד לו מה בסך הכל ביקשתי, "רק" מיליון שקל, מה אתה מתרגש?! אם היית מבקש מאה שקל, טוב, אבל מיליון שקל? ואם כן מה משה רבנו אומר לעם ישראל מה ה' שואל מעמך כי אם ליראה. והגמ' עונה כן, לגבי משה רבנו באמת זה דבר קטן.

נקרא מה שכותב הרב פלא יועץ על מעלת היראה: "יראה לאו מילתא זוטרתא היא, כי בה תלוי השמירה מכל דבר רע" – כאשר אדם ירא שמים, ובא לו תאבון לעשות עבירה, בא לו תאבון להתבטל מדברי תורה, הוא רוצה לישון ולא איכפת לו איפה יתפלל, או בא לו כל דבר אחר לא טוב, הוא אומר לעצמו מה אענה לקב"ה, הרי הקב"ה רואה אותי ואיני יכול להכחיש. ועל ידי זה שזוכה ליראת שמים הוא זוכה להיות צדיק. אדם צריך לעבוד על עצמו מפני שזו אמת, הקב"ה רואה אותך, "וכל מעשיך בספר נכתבים" (אבות פ"ב מ"א) ולא תוכל להכחיש אחרי מאה ועשרים. אתה צריך להמחיש לעצמך את האמת הזאת שהקב"ה רואה אותך.

כי אם כיראת ה' כל היום

דבר אחד מאוד ריגש אותי. מישוהו מהמקורבים של מרן הגאון רבנו עובדיה יוסף זצ"ל אמר לי שבשבת האחרונה ששהה מרן בביתו (במוצ"ש לקחו אותו לביה"ח ומשם לא חזר) נזכר מרן שמישהו נפגע ממנו, אמר לבנים שלו, מהר, אני מבקש שתזמינו לי את היהודי הזה, אמרו לו אבא הוא נר רחוק מאד, עד שנלך ונקרא לו ועד שהוא יבוא זה כמה שעות. אבל מרן בשלו, אמר תביאו אותו על ידי גוי, אני צריך אותו, זה פיקוח נפש! אבל הילדים לא הביאו אותו בשבת.

במוציא שבת מיד זירז אותם, אמר להם השבת יצאה, מהר תרימו טלפון שיבוא! אותו אדם שמע שהרב ביקש שיבוא אליו, מהר רץ אליו, והרב אמר לו: "היה בינינו חשבון. אני מחלתי לך, ואני מבקש ממך שגם אתה תמחל לי".

זה מאוד ריגש אותי. מרן הרגיש שהזמן עומד להיגמר, ולא רצה ללכת לעולם הבא עם אדם שהיה לו אתו חשבונות. אמנם ודאי החשבונות שלו אינם כמו חשבונות שלנו חלילה, לב

יצחק ירנו

מורנו הגאון הגדול הרב יצחק ברדא שליט"א

כפה הן בקריאת התורה והן בסיפור יציאת מצרים והן כהג שנקרא פסח שגורמים שהפה יסיה, הם שמביאים חיים לאדם. ולכן המצוה שנצטוו כפה-סח לספור את העומר כפה מובנת לפי שהיא מצוה בפסח שראויה להיות כפה-סח.

לשאלה השניה - מבינים מדוע מיד אחרי הפסח, כי מאז יש ארבעים ותשעה ימים שהם יום כנגד שעד לטהר את עצמם מכל מ"ט שערי טומאה, שיהיו טהורים לקראת מתן תורה.

לשאלה השלישית - כי מיד ביום החמישים שנטהרו, מיד יקבלו תורה שלא תהיה אפשרות שיחמיצו חלילה. וזהו תעבדו'ן את האלקים, תעבדו ביום ה' (ביום החמישים). והקרבכם מנחה חדשה נקראת עבודה והכנה מיידית למתן תורה.

לשאלה הרביעית - מדוע שבעה שבועות ומדוע תמימות. ותחילה על שבעה שבועות, הנה כבוד מכיון שראינו שקבלת השפע בפסח היה לצורך מתן תורה כמו שראינו שמיד לאחר הפסח מסתלקת ההארה הגדולה עד שבועות, וחוזרת אלינו מעט מעט בכל יום לפי ספירת העומר שבידינו, והרמב"ן קורא לשבע שבועות של ימי העומר, ימי חול המועד, והג שבועות השלמת חג הפסח. וזהו כמו שהסברנו, שצריך לרכז את השפע הגדול שקבלנוהו בליל פסח, בפעם אחת, ומאותה השראה יש המשך בכל יום על ידי הספירה, עד שבועות, אבל כנראה שיסוד הריכוז הוא בא מכח שבעת ימי חג הפסח ממש, ואח"כ ממשיכים, ובכל שבוע מונים שהם שבוע אחד שני שבועות וכו'. שבא לסכם את השפע, ולא בחינם מכונים ימי העומר לספירות, בצורה מסודרת. מחסד עד מלכות. ובזה יובן מדוע תמימות שלא יחסר הקשר בין יום ליום ובין שבוע לשבוע.

לשאלה החמישית - מה תועלת במצוה ומה פעולתה וכיצד מועילה לכלל ישראל לקבל תורה, והנה התועלת במצוה היא שכל התחלה כאשר מתחילים בה מאל"ף עד תי"ו, היא שלמה. וכאן במצוה זו סופרים כל יום אחד שנים שלשה וכו' עד תשעה וארבעים הרי שזה מראה על סדר, ורצון ליטהר בהדרגה, כאדם העולה בסולם העולה בית אל. ולא קופץ כהדיוט. וכמו שמצאנו לאבותינו שריצו את עונשם יום לשנה יום לשנה. גם כאן על דרך זו תקנו יום לשער יום לשער.

התורה ציותה אותנו: "וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבכם מנחה חדשה לה'. עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום, והקרבכם מנחה חדשה לה'" (ויקרא כג, טו-טז). הנה לפנינו מצוה ראשונה לאחר יציאת מצרים, עוד לפני קריעת ים סוף.

יש לשאול כמה שאלות:

- א - מדוע נצטוו על מצוה שתלויה כפה, ולא בעשייה.
- ב - מדוע מיד לאחר יציאתם ממצרים, וגם שהספירה תהיה ממחרת הפסח.
- ג - ומדוע ביום החמישים המצוה מיד להקריב מנחה חדשה כמו שדרשו חז"ל, מ"ט תספרו, ואח"כ, חמשים יום והקרבכם מנחה חדשה.
- ד - ומדוע החילוק של שבע שבתות, ומדוע תמימות תהיינה.
- ה - מה תועלת במצוה זו, ומה פעולתה, וכיצד היא מועילה לישראל להיות ראויים למתן תורה בזכותה.
- ועל כל השאלות הללו, נענה בקצרה בס"ד:

לשאלה הראשונה - מדוע נצטוו על מצוה שתלויה כפה ולא בעשייה, כי עיקר ייחודו של אדם על הבהמה, הוא כח הדיבור, כמו שנאמר "וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה" (בראשית ב, ז). ומפרש התרגום: לרוח ממללא. הרי שכח הדיבור, הוא יסוד ראשוני באדם, ולכן פשוט שיש להתחיל בו, ולא בחינם נקרא שם חג שבו מתחילים לספור את העומר, בשם פס"ח להורות שהפה -סח. וגם ס"ח גימטריא חיים, וזהו מות וחיים ביד הלשון, שעל ידי הפה שישפור את העומר זוכים לחיים. וידוע שגם המצוה "ולמען תספר" היא כפה, והאר"י הקדוש הסביר שיש מצוה לספר כפה את סיפור יציאת מצרים, והיינו פה -סח. וזהו שרואים בראשי תיבות של מילת פס"ח אנהנו פותחים סתימת ח', ועושים מח', ה'. והיינו מתקבים לאות ה' ששייכת למצוה ומתרחקים מח' ששייכת בחמץ. כדי להתקרב ליצר הטוב. וכאשר נתבונן נראה שכאשר דרשנו את מלת פסח ועשינו ראשי תבות פה סח, הוספנו אות ה', וענין אות ה' זו כאה כנראה מפתחת הסתימה של הח' של החמץ ועשינו אותה ה' לסימן המצוה. ולכן המצוה לספר בפסח כפה-סח, שהפה יאמר ס"ח, שהרי חיים גימטריא ס"ח. נמצא שהמצוה שאדם אומר

תבנהו

מדהרה

היסודות נחפרו
השלד עומד על מקומו
ובית ה' כמעט ונחנך

גלרייה תיעודית מיוחדת
אודות הבית הגדול והקדוש
לתורה ולתפילה

בניין הבית, הכינוס השנתי
"בני עליה", הקבלת פני רבו,
מעמד סליחות, ועוד

- בי כנישתא רבה -

אי"ה בחודש הקרוב תופיע כתבה נרחבת אודות בניין הבית

שאל בחיר ה'

שיחה מרוממת עם הגאון הרב דוד גרעון מאזוז שליט"א
אודות מורשתו הגדולה של מרן רבנו שאול הכהן זיע"א

ישיבה שזה בעצם לימוד הגמרא?

פחות, אבל ברור ששייך קודם כל זה ביטוי הפסוקים, והדוגמא הידועה ביותר זה הגמ' בסוכה (דף ל"ה) "אל תקרי הדר אלא הדר" שמי שלא יודע דגש מה הוא לא מבין כלום, אמנם היום יש את הפסוקים בצד הגמרא וזה יותר קל, אבל חוץ מזה יש את המסורת של ביטוי השמות דברים שאני או כל מי שלמד אצל אבא פשוטים ממש היום מסתככים בהם, יש בחור בישיבה שפרסם בהם מאמר יפה בקובץ משאת בנימין מהראשונים והאחרונים. יש ספר שכתב שזה בזכוז זמן להתעסק מהי המסורת של ההגיה הנכונה והעיקר זה הלימוד, הוא נשאל בזה מבחורי הישיבה, במקום להגיד אני לא יודע הוא אומר בזכוז זמן ורבי עובדיה חן ענה לו והעיר לו על זה,

ש. אי אפשר שלא לדבר על הספר שערכתם ועסקתם בו לא מעט שנים...

כן, ב"ה התחלתי ללמוד אותו עם רבי בנימין הכהן (חתנו של הרב ברדא) ובמהלך הלימוד נתעוררו לנו שאלות, ושאלתי את אבא, וזה מה שהפך ברבות השנים לעשרות ומאות הערות, (כמובן מלבד ההערות שייצאו במהדורא הישנה) בד בכר עם החקפה המירבית על הסדר והעיצוב בשביל שתהיה תורה מפוראה בכלי מפורא כמובן עד כמה שירי מגעת ב"ה, עד כדי כך שכאשר נכנס בחור ישיבה אחד שהיה במשבר גדול אל הקודש פנימה, אבא אמר לו שייקח את הספר במהדורה החדשה וילמד בו והסדר והעריכה יחיו אותו ויחזירו לו את המצב רוח!...

ש. שאלה אחרונה לסיום הרבה מבקשים לשאול למה באמת מרן האבא - רבינו שליט"א לקח את הנשוא הזה כ"כ קרוב לליבן ומרבה לעורר בנושא?

שאלו את אבא על זה בספר מקור נאמן החדש והוא ענה על כך תשובה נפלאה בפשטותה! אם הגמרא (עירובין נ"ג, ע"ב) על פני עמוד שלם מליאה לעג על המגמגמים בלשונם, אכן מה נענה אבתרייהו?! אם לא נלגלג על זה לפחות נלמד כמה שיכולים, ויה"ר שנזכה שתתקיים בנו - ההוגים בתורתו והולכים לאורו הגדול - תפילונו של רבינו שאכן התקיימה בודעו אחריו עד עצם היום הזה: "שלא תמוש התורה מפי ומפי זרעו וזרע זרעי עד עולם", למפרע אפשר ש'התורה' שעליה ביקש והתפלל רבינו - תורתו שלו היא, ספריו הגדולים ומשנתו - ספרו "לחם הביכורים".

בחדש זה אנו מציינים מאה שבעים וחמש שנה לפטירת מרן הגאון רבינו שאול הכהן זצ"ל וכדי לעמוד על אישיות כ"כ גדולה ורב גונית, יושב על מדין, מורה הוראה מובהק, מעיין עצום ומדקדק דגול ובמילה אחת שאומרת הכל "איש האשכולות" ישבנו וחשבנו ובסוף הגענו למסקנא ברורה אין אפשרות טובה יותר ללמוד על דרך נאווה קודש אם לא אצל מי שעסק רבות בתורתו ובהפצת משנתו, מדובר במי שלא עסק בכך - אלא זה חלק ממנו ממש, ופנינו איפוא למד בריה דרבינא הגאון רבי דוד גרעון מאזוז שליט"א אשר נשא על כתפיו את הוצאת וההדרת ספרו המרכזי של רבינו הספר שעל שמו נקרא לדורות: "לחם הביכורים"

ש. בעצם, גדלתם מילדות על רבי שאול...

ממש כך, אבא שיהיה בריא התבטא פעם שכבר מילדותו הוא נמשך לרבי שאול "כפרחים אל השמש" וגם לנו הוא החדיד את תורתו, ואני חושב שזה מה שנתן לי ברבות הימים את הכח והרצון להוציא מחדש את הספר,

ש. ישנה תחושה שכוחו של רבי שאול הוא בעיקר בדקדוק...

זה לא נכון! מלבד בקיאותו העצומה בדקדוק ובתנ"ך כולו כמו שרואים לאורך כל הספר, לרבי שאול ישנם ספרים רבים גם בהלכה ובאגדה: "נוכח השולחן" פירושו על ההגדה ערבי פסחים ושי למורא על התפילה ועד ועוד. כל זה מלבד מה שהיה יושב על מדין והיה ראש בית הדין בג'רבה ואגפיה.

ש. כמה זמן ביום בני התורה ובחורי הישיבות צריכים לעסוק וללמוד דקדוק אם בכלל?

בוודאי שצריכים ללמוד, גם הגאון הנודע ביהודה שאמר שאין לו יד ושם בחכמה זו ניכר שידע והכיר את הכללים הבסיסיים בדקדוק, היום מגסים להרוס כל חלקה טובה, אומרים דקדוק זה ליחידים בודד: זה לא נכון! זה לא חלק מהתורה?! בישיבות לא עוסקים בזה בכלל, אתה יכול לשמוע ת"ח גדולים טועים בביטוי של מיליים פשוטות, פעם אמר אבא: "ארכעים שנה אני בארץ ועדיין האוזן שלי כראבת כשאני שומע שיבוש בביטוי"

ש. וכמה זמן ביום?

אבא הורה שמספיק חצי שעה ביום.

ש. האם הדקדוק הוא גם חלק מהלימוד העיקרי של בחור

האיש משה

קטעי הוד וזכרון ממורנו הגאון הרב משה חורב זצ"ל מתוך הספר המקיף "אהלה של תורה" שעתידי לראות אור בקרוב

פתוח, והיד רושמת, חידושים פנינים ומרגליות, ברוחב הלב והדעת. כך היה רבנו לומד ללא הרף, עד לאפיסת כחות ממש.

ותרד שנותי מעיני

למרכה הפלא, למחרת היום בזמן הלימוד בכולל, חוסר שעות השינה לא נתן אותותיו על פני רבנו, והיה לומד כדרכו בהתלהבות גדולה.

ומה רבה היתה ההפתעה, כאשר היה נפגה לסעודה או לדבר אחר, לפתע ניכרת עייפותו הגדולה. ולפעמים תוך כדי אכילה והאוכל עודנו בפיו - עיניו נעצמות, כאילו לא היה זה מי שניגן את הסוגיא בחשק רב אך לפני דקה קלה...

דרך אגב, דרכים מעניינות וחריגות היו לו לרבנו להפיג את העייפות, ולהלחם באפיסת הכחות שאפפה אותו. אחת מהן: הוא היה ממלא כמה ספלי מים, ושופך אותם על פניו וראשו כזה אחר זה, או שסופג במים את הכובע שלראשו, ומיד ממשיך בסדר לימודו הרגיל. המעשה המוזר היה לחידה לכל בני הישיבה והכולל. ולמי שתמה על הדבר, היה רבנו מגיב בחיוך בלבד, ולרוב ענותנותו לא היה מגלה סוד התעלומה, אף לא ברמז כלל.

רק לאחר פטירתו, בנו הי"ו גילה שהיה רבנו ישן בלילה כשעתיים - שלוש בלבד, וביתר הזמן היה עמל על התורה, ולכן למחרת היה שופך על עצמו מים להתרענן ולהתעורר, בכדי להלחם בעייפות הנוראה ולא יצטרך להרדם בבית המדרש הלילה, ובכך יוכל להמשיך לעסוק בתורה.

אהבתו של רבנו לתורה לא ידעה גבולות, וכל זמן שעמד לרשותו - ביום ובלילה - הוקדש לתורה. בכל לילה בחזרתו מהישיבה לבית, היה ממשיך לשבת ולשקוד על התורה, עד שלוש וארבע לפנות בוקר! ושוב למחרת בבוקר מתייצב בישיבה, ופותח את סדר יומו העמוס בלימוד והרבצת תורה.

ופעם סיפר לבניו הי"ו: "השתדלתי לנצל את ימי כאברך, ודבקתי בתורה בכל כחי בהתלהבות גדולה, ומרוב חשקי הייתי נכנס לישון ככל בני הבית, ואחר שכולם נרדמו הייתי קם ממתני ומחיש פעמי לחדר הלימוד שלי, כדי לחטוף עוד שעות של מתיקות התורה".

והיה רבנו מסיים: "לא תמיד אפשר לעשות את זה בבית, אבל תרעו לנצל את הזמן כמה שיותר".

ובמקרה אחר אמר חידוש ארוך לאחד מתלמידיו, וכשהתלמיד השיב לו "כבר שמעתי את החידוש הזה", השיבו רבנו חד משמעית: "חסר לך באהבת תורה"...

הגן עדן שלי

הזמן היקר ביותר לרבנו, היה שעות הלילה, כאשר הוא זמן שקט שליו ורגוע, ומרחיב דעתו של הלומד יותר. רבנו היה מנרד שינה מעיניו, ומוסר נפשו על התורה ביגיעה של ממש.

חדר הלימוד של רבנו, היה פעיל ותוסס בכל שעות היממה, וגם בשעות הלילה כשעות חצי היום. והעד לזה, מנורת החשמל בחדר, שהיה אורה דולק הולך ואור עד נכון היום, וככה רק לקראת אור הבוקר כמעט.

גם בחורי הישיבה, שביקשו להיוועץ עמו ביחידות, ולקבל עצה ותושיה בדרך התורה ובעניינים שונים, היה רבנו מציע להם להתקשר משעה אחת בלילה והלאה, שאז יוכל לשוחח עמם בנחת וכישוב הדעת.

תמיד היה אומר רבנו לבניו, כי העונג הגדול שלו הוא הלימוד בשעות הקטנות של הלילה. וכמה פעמים אף התבטא: "הגן עדן שלי - זה הלימוד בלילה".

ההרגשה היתה מרוממת: שלות השקט שורדת בבית ובחוג, הכל נמים את שנתם העריכה, דלת החדר סגורה, תריסי החלונות מוגפים, ורבנו לברדו שט לו להנאתו כימה של תורה, כשהוא עמוק בחלל עולמו האהוב עליו מכל. הררי הספרים לפניו על השלחן, ורבנו רכון עליהם בשמחה אין קץ. הפגס

הגיליון מוקדש

לרפואתם השלמה של

תנחום מאיר בן רחל

חיה גיטל בת פריידא

מירב אורית בת כוכבה

אבישג בת מירב אורית

זוית ראייה

המדורה שלך

המעמיד לעצמו אפילו מדורה של גשמיזות, אבל כוונתו היא לשם שמים, כל גזע וקרטון, כל כסף או מאכל, הרי הם אצלו היכי תמצי לקיום עוד מצווה או בסיס לריבוי כבוד שמים.

לאדם הזה אמנם לאחר מאה ועשרים נשרפת המדורה אבל זכויותיה ננצרות ונשארות לו, לעד בוערת המדורה הגדולה שלו ומאירה לעולם לו לבניו ולצאצאיו עד סוף כל הדורות.

אשרינו ומה טוב חלקנו בהילולא דבר יוחאי!!!

זה היה לפני כמה שנים כליל ל"ג בעומר בשעת ערב מאוחרת, כבר סיימנו לשיר ולרקוד, אפילו כבר הספקנו להשוות את גודל המדורה עם השכנים והידידים.

ובעוד אני עסוק בכיבוי שאריות המדורה פנתי לילדי היקרים והסבתי את תשומת ליבם לדבר מעניין, אתם רואים, אמרתי להם, ככה הם החיים, כמו מדורת ל"ג בעומר, עבדתם קשה חודש שלם לאסוף לבנות ולהעמיד את המדורה לשם ולתפארת, והנה, עברה שעה קלה מאז שהדלקנו אותה בששון ובשמחה בשירים וריקודים ועמל כל כך קשה עבר חלף לו ומה שנשאר זה ערימה של אפר קטנה, תרעו לכם, המשכתו, ככה זה גם בחיים, אנשים עובדים, אוספים נכסים, רבים ומתקוטטים, מנסים פה ושם, ובסוף.... מה שנשאר להם מכל העמל המפרך, רב השנים, זו רק ערימה של גזעים מפוייחים.

חשבתי שסיימתי עם המסר המוסרי הקטן שצץ לי פתאום לאור הנסיבות.

או חשבתי...

כי בני הקטן הסתכל עלי בעיניים עייפות ומרוצות, אבא, הוא אמר, זה לא ממש אותו דבר, הרי עם הגזעים האלו עשינו מצווה, הדלקנו מדורה לכבוד רבי שמעון בר יוחאי, נכון שלא נשאר מהמדורה כלום, אבל לנו נשארה המצווה, (כמובן שלא נכנסתי איתו לגרדי המצווה, אם זה מדרבנו או מדאורייתא, ומה פרטי ההלכות של מצווה חשובה זו.... את זה השארתי לשנים מאוחרות יותר בהם הוא יוכל להבין ולחלק בין מצווה למנהג ובין עניין הלכתי לשאר עניינים.... אבל את ההבנה שלו כילד ניצלתי עד תום)

מדורה קטנה נדלקה בליבי באותו רגע כשהבנתי את עומק המשמעות של מה שילדי הטהור אומר, אכן, ילדי היקר, ענית לו, ממש כך הם פני הדברים, גם בחיי החולין, כולם אוספים ומקימים מדורות, אלו אוספים מדורות של כסף, אלו משקיעים על מדורות של כבוד, אלו עוסקים במדורות של עסקים ואלו בסתם מדורות של גשמיזות מכל הסוגים, ואכן, הכל נשרף בסוף, הכל נעלם ולא נותר ממנו מאומה.

אבל, וזו השאלה הגדולה באמת, מהי הכוונה של כל אחד, יש האוסף וכוונס ומכוון לשם עצמו צרכיו והנאתו, הוא באמת לא זוכה להנות מהערימה אותה הוא יצר לאורך זמן, אבל יש

הגיליון מוקדש

לרפואתם השלמה של

רון שי בת סיגלית

עדי בן רות

ניב בן ירדנה

אברהם בן רות

משה בן דייזי

מאור אפרים בן פורטונה דניאלה

משה בן אדגן

ליאת בת יעל

אוראל בת לימור

מאיר יצחק בן שרה

רופא כל בשר ומפליא לעשות'

טור מיוחד מאת הרה"ג הרב אהוד מולאי שליט"א

בליל שני כ"ו ניסן התשפ"ג התקיימה האזכרה של הרב חיים טובי ז"ל (מייסד ויו"ר קרן 'ישמח משה' אשר הייתי עמו בידידות ובהיכרות קרובה מאוד) במלאות שלוש שנים לפטירתו.

בכל שנה אני משתדל להגיע ולומר דברי תורה וחיזוק לעילוי נשמתו. השנה כשהגעתי לשם, אני רואה מול עיני את הרב יוסף כהן יבלחט"א מנכ"ל 'חסדי נעמי', אשר לא מכבר היה מורדם ומנושם, וכולנו התפללנו עליו, עכשיו ב"ה הוא יושב איתנו חי וקיים.

בסיום האזכרה, קרא לי הרב יוסף כהן והושיב אותי על ידו. סיפרתי לו שהתפללנו עליו לרפואה שלמה, ואמרתי לו כמה אני שמח לראות אותו פה איתנו.

תוך כדי שאנו מדברים, הוא התחיל לספר לי שמישהו רצה לקנות את האולמות של 'חסדי נעמי' (ארמות חן). ואז הוא שואל אותי: "כמה נראה לך הוא היה מוכן לשלם?". לא הבנתי לאן הוא חותר, אבל אמרתי לו: "אולי 40 מליון". אמר לי: "לא, הוא הציע 100 מליון ש"ח". ואז הוא הוסיף ואמר לי: "רק מהבנין של האולמות יש לי 100 מליון ש"ח, אבל כוס סודה קרה אינני יכול לשותות". ומדוע? כי הכליות שלו הפסיקו לעבוד, ושלוש פעמים בשבוע הוא הולך בבוקר לבית החולים 'מעייני הישועה' לעשות דיאליזה. במשך חמש שעות הוא יושב כולו מלא מחטים ומחובר למכשירים שמסננים לו את הדם. ביחד איתו מגיעים עוד חמשים אנשים, ואף אחד מהם אינו יכול לדבר אחרי הטיפול מרוב החולשה שזה גורם. בהתחלה הוא עוד היה מנסה לשמוע שיעורים במהלך הטיפול, אבל מהר מאוד הוא איבד את היכולת להתרכז, ועכשיו כבר אינו מסוגל. אחרי שהוא מסיים את הטיפול, לוקח לו עד הערב להתאושש. ואז יום שלם הוא מתפקד כאחד האדם פחות או יותר עד למחרת בטיפול הבא. בחג הוא לא יכל לבוא, אז אמרו לו לבא מיד בצאת החג.

והקושי הגדול הוא שאינו יכול לשותות כמעט בכלל, כי הכליות אינן עובדות ואין מה שישנן את השתיה. בעבר הוא סבל מ'פרוסטטה' והיה הולך כמה פעמים בשעה לבית הכסא והיו לו טענות למה הוא צריך לעבור את זה, היום הוא מתחנן שיהיה לו פרוסטטה, הניקר שיוכל לשותות. המחסנים של 'חסדי נעמי' ושל האולמות מלאים באלפי בקבוקי שתיה, אבל לו אסור לשותות כלום! מביטוח לאומי נתנו לו תקציב שנהג יקח אותו ויחזיר אותו לדיאליזה. אז הוא אומר לי: "יש לי עשרה נהגים ועשרה רכבים שיקחו אותי, אבל לשותות אינני יכול".

והוסיף ואמר: "אנשים שותים מהבוקר עד הלילה: קולה, ספרייט, בירה, שתיה חריפה ושתיה מתוקה והכליות שלהם מסננות את הכל, אף אחד אינו צריך לעשות דיאליזה והכל עובד אצלם כמו שעון, אבל ברכת 'אשר יצר' מברכים זבלכתך בדרך'. עשו את 'אשר יצר' כמו תפילת הדרך. אני כבר כמעט שאיני זוכה לברך את הברכה היקרה הזאת. הייתי מוכן לתת הכל כדי לחזור למה שהייתי, לשותות מתי שאני רוצה וללכת לבית הכסא כמו כולם. ואני מתפלל רק על דבר אחד: שאעבור את כל הייסורים האלו באמונה".

נקבל על עצמנו לברך ברכת 'אשר יצר' בכונה, להודות לבורא עולם על המתנה, על הבריאות האיתנה, במהלך כל השנה.

חתן? מוציא לאור קונטרס לרגל חתונתך?

10% הנחה!

אידישע קאפ

053-3189546

הילולא רבא

מה היה עיקר עיסוקם של רשב"י ובנו רבי אלעזר במערה?

תורה שבעל פה, כדאיתא בכתבי האריז"ל, ורשב"י היה תלמיד ר' עקיבא, ולא יכלו לקבוע יום הילולא ביום פטירת רבי עקיבא מפני שנהרג (ומסתבר שגם מפני שנהרג לפני כניסת יום כיפור – שב"ג) ולכן קבעו ההילולא ביום פטירת רבי שמעון בן יוחאי שהיה בו תרומות מתרומות מדותיו של רבי עקיבא, ומן הסתם נולד רשב"י גם כן ביום זה כמו שהוכיחו בנגמרא (קידושין ל"ח א) שהקב"ה יושב וממלא שנותיהן של צדיקים מיום ליום. ולכן ביום זה ירדה נפש זה שהיה שורש תורה שבעל פה. ולכן איתא בירושלמי (סנהדרין פ"א ה"ב) דאמר לו רבי עקיבא לרשב"י, דיין שאני ובוראך מכירין כוחך, שלא היה שום אדם מכיר כוחו רק הקב"ה ורבי עקיבא, שהיה שורש תורה שבעל פה, ובכל שנה כשבא יום זה יכול כל אדם לזכות לפי כוחו להשיג קביעת הדברי תורה שירד ביום זה בתורה שבעל פה ולכן קבעוהו למועד".

ראוי לכל איש הירא וחרד לשום אל ליבו יום ההוא לשוב בתשובה כי זכות רשב"י מסייעת להבא לישחר, ולא לבלות זמן בעוה"ב בהכלי עולם, אשר הוא לצדיק לצער".

(רבי יהונתן אייבשיץ זי"ע, יערות דבש ח"ב דרוש י"א)

הבן איש חי זי"ע בשירו הנודע, המושר בכל קהילות ישראל: בל"ג בעומר, "ואמרתם כה לחי", כתב את המילים הבאות: "והחבא בתוך מערה, מפני גזירה, שם למד סתרי תורה". וכן נראה מדבריו בספרו בן יהוידע (פסחים צד, ב) שרשב"י עסק במערה בתורת הסוד, ראו שם בדבריו.

וכן הגר"ח פלאגי זצ"ל בספרו תוכחות חיים (פמ"ד) כתב: רשב"י ע"ה לא היה נהנה משום נכרא ובפרט בהיותו בקדושה ובטהרה במערה י"ג שנים, שהיה מזונותיו מאילן חרובים ומעין המים, ושם באותו פרק, באותו מקום, חיבר את ספר הזוהר הקדוש אשר תוכו רצוף אהבה גודל מעלת מחזיק ידי לומדי תורה".

ואולם הגר"ז מלאדי זצ"ל כותב בספרו לקוטי אמרים (תניא, אגרת הקודש פכ"ו) "וגם לפול הקושיות ותירוצים.. אשכחן ברשב"י דעסק ביה טובא גם בהיותו במערה. ואדרבה בזכות צער המערה זכה לזה, כדאיתא בנמו' דאמר לר' פנחס בן יאיר על כל קושיא כ"ד פירוקים ואמר לו 'אילו לא ראיתני בכך' וכו'. וגם באמת על כרחך עיקר עסקיהם במערה היה תורה המשניות ת"ד סדרי שהיה בימיהם עד רבינו הקדוש, דאילו ספר הזוהר והתיקונים היה יכול לגמור בשנים ושלשה חדשים, כי בודאי לא אמר דבר אחר ב' פעמים".

רשב"י זי"ע עסק כידוע לכולנו, אך ורק בלימוד התורה, ואף לא הפסיק להתפלל את שלש התפילות שמתפללים בכל יום. רשב"י מסר לנו בצוואת משנת חייו בעיקר את חשקת לימוד התורה הקדושה, בה עסק כל כולו, עד כי בכל פעם שבנגמרא מזכירים את אלו שהתורה היא כל מהותם וחיייהם, נאמר "כרשב"י וחבריו".

כל מי שראה פעם את ספר הזוהר הקדוש, לא יכול שלא להתרגש כיצד רשב"י מדבר וכותב על עסק התורה, על "מאן דעסיק באורייתא" ו"מאן דאשתדל באורייתא". רשב"י כתב כל כך הרבה על מעלתו של תלמיד חכם, עם כל כך הרבה הבטחות וכל כך הרבה מעלות, עד כי קשה להאמין שישנו יהודי שלומד זוהר הקדוש, שאינו שקוע כל כולו בעסק התורה. רשב"י גם אומר, כמובא בנגמרא בשבת דף ל"ג, שישנם עונשים חמורים ביותר על ביטול תורה, ראו שם בדברי הנגמרא.

ואכן רבי צדוק הכהן זי"ע בספרו "פרי צדיק" (פרשת ויקרא) כותב את הדברים הנפלאים הבאים: "רבי עקיבא היה שורש

הגיליון מוקדש

לרפואתם השלמה של

יוסף חיים בן זהבה

נאור שליו בן רות אלישבע

יום טוב ליפא בן רויזא

יאיר בן רויזנה

סמואל אונו בן אנטוני

כך תיראה הילולת הרשב"י בתשפ"ג:

השנה בע"ה "בתפילה, בשמחה ובבטחה" | כל הפרטים

כמידי שנה, גם השנה בע"ה יחגגו רבבות עמך בית ישראל את הילולת במירון. חודשים של הכנות ותכניות קדמו ליום הגדול, ההחלטות והביצועים בשטח, נעשו כולם תחת הכותרת: "בתפילה, בשמחה ובבטחה".

השנה, 30 מעמדי הדלקה לכבוד רשב"י ייערכו במהלך יום הילולת בל"ג בעומר, רובם במתחם הילולת המורחב, שהוקם השנה לראשונה, על מנת לאפשר את קיום האירועים בשמחה ובבטחה.

הוכשרו והוקצו מספר רב של מתחמים לקיום הדלקות לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, ואף הוקצו מתחמים נוספים לאוהלי הכנסת אורחים, אוהלי נוחות ועוד. לאור המתחמים הרבים שהוכשרו, הוגדל משמעותית מספר השוהים בהר בזמנית, ואף הורחבה השהות בהר למשך עד 5 שעות.

כמידי שנה, ההדלקה הפותחת את הילולת היא ההדלקה המסורתית של האדמו"ר מבאיאן, שהוא היחיד שמדליק על גג הצינן, בהתאם להוראות ועדת החקירה הממלכתית, והיא תתקיים בע"ה בליל ל"ג בעומר בשעה 20:30.

מי שיחנך את מתחם הילולת המורחב החדש, בהדלקה המונית בהשתתפות גדולי ישראל ובראשם מרן רבנו הגדול ראש הישיבה שליט"א הוא מרן הראשון לצינן הגרש"מ עמאר שליט"א, שיקיים את המעמד בשעה 21:30.

ולאחר מכן לאורך הלילה והיום יתקיימו הדלקות רבות לחצרות החסידים והקהילות השונות.

בנוסף להכשרת המתחמים, נוספו עוד חידושים רבים אשר הוכנסו השנה לראשונה במסגרת המתווה החדש, כגון סדרנים בני הציבור החרדי, שייכוונו את תנועת קהל ההמונים ברחבי ההר, מתוך היכרות עם אופי ציבור העולים ועם קדושת המקום. חידוש משמעותי נוסף השנה, היא ההרחבה של דרך מהדרין לגברים, והתאמתה לכהנים למזל אורכה.

"השנה אין הדבר תלוי אלא בנו", חוזר ואומר שר ירושלים ומסורת ישראל, הר' מאיר פרוש. "בכל אחד ואחד מציבור העולים מירונה, לנהוג בעין טובה ולאפשר לכמה שיותר יהודים לפקוד את המקום הקדוש ביום הילולת דרשב"י. בכך נוכל כולנו יחדיו להביא להצלחת המתווה ולשמחת רשב"י כמסורת מירון, גם בשנים הבאות".

10 ההצטרפות שלך
לקבלת התורה באהבה!

סדרת הספרים הנפלאים

הזדר הורתי

המכילים את שיחות ודרשות מרן רבנו הגדול שליט"א

ניתן להשיג בטל': 058-3241518

סיפורי ניסים מאת הגה"צ רבי אלימלך בידרמן

ח"ו, או לאו. בערב חג השבועות התקשר החולה אל החברותא והתחיל לבכות בככי רב בעודו מדבר עמו, החברותא החל רוטט בידיו ורגליו כחששו... אך חברו נענה לעומתו, בוכה אנכי כי זה עתה נתחייבתי ב'מומדר לתודה', דעת חזרו ה'תשובות' שאין בגופי כל זכר למחלה. ואכן האריך היהודי עוד רבות בשנים, כשבכל אותן השנים עלה מידי שנה בשנה למירון להילולא דרשב"י. כבר אמרו בצחות שהאבנים הרבות הפזורות בדרך בואכה מירון. הם הם האבנים הגדולות והבצורות שנגלו מעל לבם של יהודים הנתונים בצרה ובשביה באתרא קדישא על ציון התנא הא' רשב"י.

סייעתא מיוחדת יש לכל הרוצים להסתופף בצל קורתו של רשב"י ביום שמחת לבו, וכך סיפר אחד מכני החבורה, שבשנת תשע"ג נסע ברכבו לאתרא קדישא מירון ביום ההילולא, ועמו היו עוד שלושה אברכים ובחור. כידוע, דרכם של הבאים ברכבם למירון, שבהגיעם עד לפני מעלה ההר העולה מירונה, יוצאים הם מרכבם ועולים לאוטובוסים מיוחדים המובילים את המון העם לציון הקדוש. בהגיעם אל המקום בו הוצרכו להשאיר את רכבם, ראה הבחור כי אין הדרכים ראויים עבורו מחמת שמירת עינים... אמר הבחור לבני לויתו שאינו מסכים לילך עמם – כי בוודאי רשב"י 'מוותר' על עליה לרגל שכזו, והריהו נשאר כאן.

לא הועילו כל הפצרותיהם של האברכים, ואף כאשר הציעו לו שיעצום את עיניו מראות ברע והם ישאוהו לא אבה לשמוע להם, וכך הווה. אחר שעות מספר חזרו האברכים אל הרכב, והחלו לחזור לביתם, או אז פנה הבחור ואמר ל'בעל העגלה' בבקשה ממך, נסה נא לעבור את השער (אולי נוכל ליסע עד הציון הקדוש – דברים אלו היו להדיא 'דברים שאין בהם טעם כל עיקר', שהרי ממונים רבים עומדים בכל שער וגדר, לשמור שלא יעבור מי שאין לו רשות מיוחדת לעבור, אבל האברך החליט לנסות – אך ורק בכדי להראות לבחור שלא יועילו לו כל רצונותיו. אך ראו זה פלא, אותו 'שומר' שעמד במקום וחסם את הדרך, היה עסוק באותו זמן בשיחה חשובה בטלפון עם מאן דהו, ובשמעו את הרכב אשר לפניו מצפצף ועולה, פתח מיד את השער ונתן לו רשות לעבור, וכך המשיכו ועברו על פני ששה מהשומרים, וכולם נתנו להם להיכנס – למעלה מדרך הטבע, עד שעלו והגיעו ברכבם עד הציון הקדוש... בראות בני החבורה עד כמה רשב"י מסייע לכל החפצים לעלות אליו בקדושה של מעלה. נזכרו במאמרו של בעל ההילולא – אמר רבי חנינא משום רשב"י אין לו להקב"ה בעולמו אלא אוצר של יראת שמים'.

כהקדמה לסיפורים המובאים כאן, עלינו לומר כי מעשיות כאלו מתרחשים מידי יום ביומו בזכות התנא רשב"י, ודבר יום ביומו שומעים 'אותות ומופתים' שפועלים אחינו בני ישראל בציון הקדוש בדברים שהם למעלה מדרך הטבע ממש, יכלה הנגיד והם לא יכלו, ואטו כי וכלא ליהשיב וליזיל. ולא כאנו אלא להביא טיפה מהים הגדול כפי ששמענו לעורר הלכבות.

סיפר לי רב חשוב מארה"ב מעשה שהיה עד לו בשנת ה'תשנ"ג, הלה היה לומד עם חברותא בכל יום כמה שעות באשמורת הבוקר. ויהי היום וערבי פסחים היה, התקשרה אליו זוגתו של החברותא, וביקשתו שיבוא במהירות לביתם – ולא אמרה לו במה דברים אמורים, בהגיעו ראה שהחברותא שוכב במיטתו חלוש וחסר אונים, ופתח וסיפר לו, שזה עתה חזר מ'הרופא' שגילה אצלו את המחלה ל"ע באופן נורא ביותר, ואף הוסיף הרופא לומר שאין ביד הרופאים לעשות מאומה, אפילו לא בגדר השתדלות, וכל פעולה אך לריק תהיה, ובזה הוא מודיעו שלא נותרו לו יותר משני חדשים לחיות עלי אדמות. החל בעל המעשה לדבר על לבו של החולה דיבורי אמונה וטללי נוחם, לאחמ"כ הוסיף, בכל שנה הנני נוסע לעלות וליראות בל"ג בעומר למירון, בשנה זו הנך מצטרף עמי, ותראה פלאות. החולה הביט בו ממיטתו ואמר לו, וכי הבלים תדבר, כי מי יודע אם עוד אוכה לחיות בהאי עלמא ביום ל"ג בעומר, הרי לפי דברי הרופאים...

אחר הפסח קנה הלה כרטיס טיסה לארץ ישראל לקראת ל"ג בעומר, ומבית סוכן הנסיעות התקשר אל החברותא ואמר לו, הנני קונה טיקט גם עבורך, דהרי ממילא אין לך מה להפסיד (לפי טענת הרופאים) ואכן יצאו הידידים לחוג את יום ל"ג בעומר במירון. באותה שנה חל ל"ג בעומר במוצאי מנוחה, כליל שבת קודש פנה אל החולה ואמר לו, עתה אין כל כך דוחק ב'מערה', הבה ניכנס יחדיו ונעזיר בתחינה רבה בציון הקדוש. נכנס החולה והתיישב סמוך ונראה לציון הקדוש, ושפך את נפשו בככי ותחנונים באמירת כל ספר תהלים מרישא עד גמירא, משסיים פנה ואמר, מרגיש אנכי שאבן גדולה נגולה מעל לבי, והנני משאירה כאן בהיכלא דרשב"י.

לאחר ל"ג בעומר משחזרו לארה"ב הציעו הרופאים לנסות 'ניתוח' כלשהו – כי ממילא אין מה להפסיד, ומשפתחו את גופו של החולה נדהמו לראות שאבן, את אשר ראו – נכונה ראו, שאינו מסוכן כלל וכלל. 'החכמים' הללו לא האמינו למראה עיניהם, על כן נטלו מעט ממה שמצאו, ושלחו לכמה בתי חולים גדולים ברחבי תבל – בכדי שיבדקו האם המחלה עודנה

מֶרֶן רַבְנֵנוּ הַגְּדוֹל רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א גַּם אֲנִי לֹקֵחַ שׁוֹתֵפוֹת בְּמוֹסְדוֹת

הַקְּדוּשִׁים הָאֱלֹהִים.

כ 1200 איש גדשו את גן האירועים גני הצבי ברכיה, בהילולת מהרח"ו במלאת 403 שנה לפטירתו, שנערכה כמדי שנה ע"י מוסדות "יצחק ירנן" בראשות מו"ר הגאון הגדול הגאון הרב יצחק ברדא שליט"א

ביום חמישי ערב ר"ח אייר התקיימה ההילולא השנתית במלאת 403 שנה למקובל האלקי רבנו חיים ויטאל ע"ה שע"י מוסדות "יצחק ירנן" בראשות מורנו הגאון הגדול הרב יצחק ברדא שליט"א.

משתתפי האירוע מספרים כי נוכחות הקהל שברה שיאים ותור החניות של הרכבים השתרך עד לכביש הראשי בואכה מושב ברכיה, שלא זכר השתתפות כזאת שנים רבות.

הערב התחיל במעמד תפילה היסטורי ומרגש על אריכות הגלות ועל הצרות שפוקדות את עם ישראל, עם קריאת פרקי תהילים ותפילה שחיבר מורו ורבו של מורנו הרב שליט"א, רבי מאיר ועקנין ע"ה רבה של טבריה.

את האירוע כיבדו גדולי ישראל רבנים ואישי ציבור ובראשם מרן ראש הישיבה רבנו הגר"מ מאזוז שליט"א שבירך את הקהל, והפתיע את התורמים כאשר הכריז כי גם הוא תורם ולוקח שותפות של שבת במוסדות הקדושים, כמו כן דיבר בשבחם של המים הקדושים – מים מבארה של מרים אותם שאב מורנו הרב יצחק ברדא שליט"א בעצמו, ממקום מסויים בימת הכנרת.

עוד כיבדו בנוכחותם הרבנים: הגאון הגדול הרב דוד עידאן שליט"א ראב"ד "משפט וצדק" בני ברק, הגאון הרב צבי חורי שליט"א ראש מוסדות קריית הבעש"ט שדרות, הגאון הרב שלמה סעדון שליט"א ראש ישיבת ברכת ה' נתיבות, הגאון הרב דניאל מכלוף שליט"א ראש ארגון "בנים של מלך" אשקלון, הגאון הרב נתנאל מלכה שליט"א ראש בית הוראה "לית חן" אשדוד, הגאון הרב מרדכי מלכה שליט"א רב המועצה האזורית באר טוביה, הגאון הרב יוסף חיים בצרי שליט"א ראש מוסדות "בית יוסף" באר שבע, הגאון הרב יעקב בן שמעון ראש מוסדות "שמן המשחה" אשקלון, ורבני ישיבת יצחק ירנן. וכן ראש עיריית אשקלון תומר גלאם, ברוך מרזל איש חברון, אדיר נעמן ראש המועצה האזורית שפיר, תמיר עידן ראש המועצה האזורית שדות נגב, אלון דויד ראש העיר שדרות, איתמר רביבו ראש המועצה האזורית חוף אשקלון, הרב אברהם עשור סגן ראש העיר אשקלון.

ראש עיריית אשקלון מר תומר גלאם נשא דברים באירוע ואמר בין היתר: "זכויות התורה של העיר הזו נזקפות למורנו הרב יצחק ברדא". עוד אמר כי העירייה תמשיך לתמוך ולסייע לבני התורה ולומדי התורה בעיר.

לקראת סוף הערב כאשר עברה כבר שעת חצות נשא ראש המוסדות מורנו הרב יצחק ברדא שליט"א שיעור תורה בפני באי הכנס, אשר האזינו בקשב רב משל היה זה בצהריו של יום בהיר.

ביציאתם הפטירו הנוכחים כי ללא ספק העוצמות של הערב הזה הותירו חותם על היום הזה ועל כל השנה כולה, הם כבר ממתנים לאירוע הבא שיחזק אותם ויקרב אותם לאביהם שבשמים.

